

fra privatiseringerne. Den opnåede driftsbesparelse, når staten ikke længere varetager opgaverne, er derimod opført på den enkelte aktivitets konto.

I perioden 1989-1991 er der privatiseret for over 8 mia. kr. statslige projekter. Heraf var Statsanstalten for Livsforsikring med 4,2 mia. kr. selvsagt det største projekt. Med de erfaringer, man indtil videre har høstet, er det ikke urealistisk at privatisere for et beløb svarende til 10 mia. kr. i 1993.

For at forstå privatiseringens bidrag som finansieringskilde er det nødvendigt at understrege, at der ikke er tale om en entydig metode. Teknisk set er der tale om et utal af metoder, men i denne sammenhæng behandles kun tre former: totalprivatisering, frasalg af aktie- og ejendomsbesiddelser og endelig udlicitering.

Totalprivatisering.

Den mest direkte form for privatisering er et regulært salg af statslige institutioner og virksomheder. Som eksempel kan nævnes salget af Statsanstalten for Livsforsikring, som blev afhændet til Baltica i 1990, der indbragte 4,2 mia. kr. i statskassen. Denne totalprivatisering behøver dog ikke blive et isoleret tilfælde. Der eksisterer en lang række offentlige institutioner, som kan privatiseres efter tilsvarende mønster.

I den kommunale sektor findes en række virksomheder, der fungerer som fælleskommunale selskaber. Det gælder f.eks. Kommunekemi A/S, Kommunernes gensidige forsikringselskab, Tarco A/S, Kommunedata A/S, Kommunal Leasing A/S.

I de enkelte kommuner optræder også en lang række aktiviteter, som i fuld form kan overlades til private virksomheder. Det drejer sig f.eks. om el-, vand- og varmforsyning, biografer, campingpladser, haller, havne, konferencefaciliteter, vandlande, golfbaner osv.

I den statslige sektor er der lignende privatiseringsmodne aktiviteter. Det drejer sig bl.a. om følgende institutioner:

Statens Planteavlsvforsøg, Statens Husdyrbrugsforsøg, Statens Jordbrugstekniske Forsøg, Statens forstlige forsøgsvæsen, Fiskeriministeriets forsøgslaboratorium, Kort- og Matrikelstyrelsen, Statshavnene, Forbrugerrådet, Eksportkreditrådet, Statens Bilinspektion, Retsinformation, Statens Filmcentral, Det Kongelige Teater, Forsvarets Bygningstjeneste, Dansk Tipstjeneste, Danmarks Statistik, DSB (helt eller delvis), Post- og Telegrafvæsenet.

Fælles for de nævnte institutioner er, at de uden nævneværdige problemer kan overgå til fuldstændig privat drift. I det omfang det offentlige har brug for den service, de enkelte institutioner udbyder, kan man købe dem på lige vilkår med andre brugere.

Denne form for totalprivatisering giver mindst to fordele:

- * Der opnås en permanent driftsbesparelse på de offentlige budgetter, som kan finansiere varige skattelettelser.
- * Der opnås en engangsindtægt, som kan finansiere de statslige og kommunale gældsafdrag.

Frasalg af statslige aktie- og ejendomsbesiddelser.

Den anden type af privatisering er salg af offentlige aktiver, dvs. bygninger, jordarealer og materiel såvel som aktier og andre værdipapirbeholdninger. Kommunerne har således betydelige jord- og ejendomsbesiddelser, som udmærket kunne sælges som led i en sanering af den kommunale økonomi.

Staten har siden 1989 frasolgt jord og bygninger for op mod 4 mia. kr. Det er imidlertid helt utilstrækkeligt, hvis vi skal gøre os forhåbninger om at få nedbragt statsgælden på 633 mia. kr. (1993). Derfor skal frasalget af ejendomsbesiddelser intensiveres i finansåret 1993.

Det samme skal frasalget af den statslige aktie- og værdipapirbeholdning i følgende selskaber:

Det Danske Luftfartselskab (SAS), Det Danske Stålvæværk A/S, Bella Center A/S, A/S Storbæltforbindelsen, Danskolie og Naturgas A/S, GiroBank A/S, Tele Danmark A/S, Københavns Lufthavn A/S, Padborg Godsregistrering A/S, Crown Tours ApS, A/S Regnecentralen, Dyrehavsbakken A/S, Nuanaoil A/S, Dampskibsselskabet Øresund, TV2-Reklame A/S

Afhændelsen af de statslige aktier i disse virksomheder vil kunne indbringe et milliardbeløb, der